

Ρεπορτάζ

Η ΒΡΑΔΥΝΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2007 68

Με αδυναμίες στην υποδομή η Βουλή για τους βουλευτές ΑμΕΑ

Της ΝΙΚΟΛΕΤΑ
ΤΖΩΡΤΖΗ

Tα εμπόδια δεν παραμερίστηκαν με την είσοδο στη Βουλή Ατόμων με Αναπηρία.

Κατακτήθηκε η πρόσβαση στο θεσμό, αλλά όχι και στο χώρο. Το οξύμορο έγκειται στο ότι η δύναμη για να ξεπεραστούν τα στεγανά και οι περιορισμοί του μαλακού «σκοντάφτουν» σε φυσικά εμπόδια, απλά και μόνο επειδή δεν υπάρχει ένας ολοκληρωμένος σχεδιασμός.

Η είσοδος της κ. Δημήτρας Αράπογλου (υπό το ΛΑΟΣ), Άτομο με Αναπηρία (χωφή), στη Βουλή αποτελεί μια σημαντική επιτυχία για την εναίσθητη αυτή ομάδα των πληθυσμού, αλλά παράλληλα αναδεικνύει τις αδυναμίες που εξακολουθούν να νοίστανται σε επίπεδο σχετικών υποδομών.

Την εμπειρία αυτή, δεδομένου ότι η κ. Αράπογλου είναι νεοεισερχόμενη, υπορεί να καταθέσει η βουλευτής Επικρατείας της Νέας Δημοκρατίας κατά την περίοδο 2004-2007 και υπογράψει βουλευτής Α' Αθήνας με τη Ν.Δ. στις πρόσφατες εκλογές Ελευθερίας Αλτντούς-Μπερνιδάκη - επίσης Άτομο με Αναπηρία (τυφλή) και πρόεδρος της Διακομιδατικής Επιτροπής της Βουλής για θέματα αναπηρίας. Όπως μας εξήγησε, έχουν γίνει βήματα για τη βελτίωση των υποδομών, ώστε η Βουλή να είναι προσβάσιμη στα Άτομα με Αναπηρία, αλλά πρέπει να γίνουν ακόμα πολλά. Σε κάθε περίπτωση θεωρεί θετικό ότι έπω τα υπό αυτές τις συνθήκες στη γένει Βουλή εκλέχθηκαν Άτομα με Αναπηρία.

1σα δικαιώματα άνιση μεταχείριση

Η είσοδος της κ. Δημήτρας Αράπογλου (υπό το ΛΑΟΣ), Άτομο με Αναπηρία (κωφή), στη Βουλή, αποτελεί μια σημαντική επιτυχία για την ευαίσθητη αυτή ομάδα του πληθυσμού, αλλά παράλληλα αναδεικνύει τις αδυναμίες που εξακολουθούν να υφίστανται σε επίπεδο σχετικών υποδομών

► Ελευθερία Μπερνιδάκη: «Πρέπει να γίνουν πολλά ακόμα»

Σύμφωνα με την κ. Μπερνιδάκη, πρέπει όμεσα να γίνει κατανοητό ότι στον 21ο αιώνα είναι ανάγκη να δεχθούμε τη Διεθνή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα Ατόμων με Αναπηρία υιοθετήθηκε το Δεκέμβριο 2006 από τα Ηνωμένα Έθνη και επικυρώθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση το Μάρτιο του 2007, αλλά ακόμα δεν έχει επικυρωθεί από τη χώρα μας. Παρά το ότι το Σύνταγμα της χώρας μας καλύπτει τα ανθρώπινα δικαιώματα, η κ. Μπερνιδάκη θεωρεί ότι η εφαρμογή της ειδικής Οδηγίας είναι

μπερνιδάκη αναφέρθηκε στις σχετικές ουθμάσεις που προβλέπει αντίστοιχη κοινωνική Οδηγία.

Ειδική Οδηγία

Όπως διευκρίνισε, η Διεθνής Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα Ατόμων με Αναπηρία υιοθετήθηκε το Δεκέμβριο 2006 από τα Ηνωμένα Έθνη και επικυρώθηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση το Μάρτιο του 2007, αλλά ακόμα δεν έχει επικυρωθεί από τη χώρα μας. Παρά το ότι το Σύνταγμα της χώρας μας καλύπτει τα ανθρώπινα δικαιώματα, η κ. Μπερνιδάκη θεωρεί ότι η εφαρμογή της ειδικής Οδηγίας είναι

απαραίτητη, προκειμένου με συγκεκριμένες ουθμάσεις να μπορούμε να ασκήσουμε τα δικαιώματά μας, γιατί ακόμα δεν τα έχουμε.

Αναφορέμενη στη δική της εμπειρία σημείωσε ότι δεν υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης της σε όλα τα έγγραφα της Βουλής, γιατί δεν υπάρχει ένα λογισμικό με τη γραφή Braille, ώστε όλα τα πρακτικά να τυπώνονται με αυτόν τον τρόπο.

Σε σχέση με τα άτομα με κινητικά προβλήματα επισήμανε ότι και έχουν γίνει σημαντικά βήματα για τη βελτίωση των υποδομών, εντούτοις σε κάποιες επιτροπές ή σε χώρους που γί-

νονται τελετές δεν υπάρχει πρόσβαση στην τουαλέτα για τα άτομα αυτά, και πρόσθιας ότι «πρέπει να γίνουν πολλά ακόμη, αλλά δεν μπορούν ως διά μαγέιας».

Προκατάληψη

Αναφορικά με την αντιμετώπιση των κινητών ατόμων, τόνισε ότι «για πρώτη φορά η επιτροπή για θέματα αναπηρίας της Βουλής επεσήμανε ότι δε πρέπει να έχει μεταφραστική υποστήριξη. Ωστόσο, θα πρέπει να γίνουν περισσότερες προσαρμογές, όπως π.χ. να υπάρχει φωτεινή ένδειξη στη τηλέφωνα που χρησιμοποιούνται».

Η κ. Μπερνιδάκη διαπιστώνει προκατάληψη «ακόμα και από συναδέλφους», και τονίζει χαρακτηριστικά: «όταν έχει συνοδό και έχουν ότι μπορούν να μάθω ποιοι είναι, με χαρτοτούν. Όταν όμως κάθομαι στα έδρανα υπάρχουν κάποιοι συναδέλφοι και όχι εμένα, γιατί έχουν ότι δεν μπορούν να τους δω. Λεν επικοινωνώντας με το περιβάλλον. Επειδή επτροποιούμε την κοινωνία δεν έχουν τι θα πει αναπηρία, από άγνωνα και όχι από κακά. Ακόμα δεν έχουμε μάθει να συμβιώνουμε με Ατόμα με Αναπηρία».

Προτείνει, πάντως, να δημιουργηθεί μια επιτροπή στη Βουλή για τη θεματική και να παρακολουθεί τις εξελίξεις σε εποικοτικό και ευρωπαϊκό επίπεδο, σχετικά με τα άτομα αυτά.

Σύμφωνα με την κ. Μπερνιδάκη, πρέπει όμεσα να γίνει κατανοητό ότι στον 21ο αιώνα είναι ανάγκη να δεχθούμε τη Διεθνή Σύμβαση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα Ατόμων με Αναπηρία και το όρο 29, ώστε να συμμετέχουν τα άτομα αυτά στην πολιτική ζωή, να έχουν την ευκολία του εκλέγειν και τα μέσα που χρειάζονται στη Βουλή μέση μπουν